873/11

Den 22. august 2011 blev i sag nr. 79.010:

xxxxxx xxxxx
xxxxx xxxx xx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring hos Danske Forsikring. Hun klager ved sin repræsentant over størrelse af den erstatning, som selskabet har udbetalt i forbindelse med et anmeldt tyveri af den forsikrede bil.

Selskabet har udbetalt pro rata-erstatning med henvisning til, at klageren i forbindelse med forsikringens tegning har undladt at oplyse, at hendes søn var fast bruger af bilen.

Den forsikrede bil var en VW Passat 1,8 Limousine, årgang 1997.

Klagerens repræsentant har i brev af 1/9 2010 krævet fuld erstatning for den forsikrede bil og redegjort for sagens faktiske omstændigheder samt fremført følgende anbringender til støtte for påstanden:

" Klager bor … med sine to sønner på henholdsvis 17 og 23 år.

D. 22. marts 2010 blev Køretøjet stjålet natten mellem 21.- og 22. marts 2010 på Klagers adresse, jf. vedlagte anmeldelseskvittering.

Klager melder herefter tyveriet til sin forsikring, Danske Forsikring (i det følgende 'Selskabet'), der ved brev af 6. april 2010 anmoder klager om at fremsende nærmere oplysninger om Køretøjet mv.

D. 26. maj 2010 meddeler Selskabet Klager, at der kun vil blive udbetalt en forholdsmæssig erstatning for tyveriet af Køretøjet.

Selskabet begrunder dette med, at forsikringen har været tegnet med en forkert primær bruger, da det efter Selskabets opfattelse er Klagers søn, der er den primære bruger.

Selskabet er kommet frem til sin konklusion, som følge af, at Klagers søn har afholdt næsten alle udgifter til vedligeholdelse af bilen, at bilen har fået et frontgitter og nye lygter, og at Klagers søn har oplyst til Selskabets skadesinspektør, at han bruger bilen mest. Herudover nævner selskabet 5 tidligere skader, hvor Klagers søn har været fører.
…
Til støtte for påstanden om, at forsikringen ikke er forkert tegnet, gøres det gældende, at:

- Klager har købt Køretøjet, er den indregistrerede ejer og betaler afdragene for lånet og den til forsikringen hørende præmie.

- Klager har været førtidspensionist i 20 år, og Klagers søn hjælper derfor til med vedligeholdelsen af bilen, som ikke kun har noget med bilens ydre, men primært er af ren funktionel karakter.

- Herudover bor Klagers søn hjemme, uden at betale husleje, hvor han gennem vedligeholdelse af bil og gennem anden støtte, bidrager økonomisk til husholdningen.

- Klager bruger selv bilen dagligt - grundet dårligt ryg - til indkøb, kører sin sønner til arrangementer samt familieture bl.a. til …, hvor Klager har familie.

- Klagers søn arbejder på …, hvortil han dagligt anvender offentlig transport, grundet dårlige parkeringsforhold på arbejdspladsen. På vej hvem fra arbejde kører Klagers søn ofte med sin chef.

- Klager søns brug begrænser sig til ture til fitnesscenteret, små-ærinder og en længere tur i ny og næ.

- Klagers søn afviser at have 'indrømmet' at være den primære bruger over for Selskabets skadeinspektør. Klagers søn oplyser i den forbindelse, at hans samtale med skadesinspektøren blev optaget på diktafon, hvorfor Selskabet opfordres til at fremlægge denne for Nævnet.

- Klagers søn bestrider at have været skyld i 5 uheld som Selskabet påstår. Selskabet opfordres derfor til at fremlægge dokumentation herfor.

- Klager søn oplyser, at han en gang har været skyld i et uheld, men oftest har kontakten til Selskabet været i forbindelse med autohjælp for skader på bilen som følge af slid og ælde. Disse skader må anses for hændelige og kan ikke lægges Klager til last, som et udtryk for en forkert tegnet forsikring.

- Grunden til at det er Klagers søn, der oftest har kontaktet Selskabet i forbindelse med skader, skyldes Klagers søns bedre danskkundskaber, samt bedre kendskab til biler, idet man oftest skal forklare problemet ved rekvirering af autohjælp og skadeanmeldelse.

- Selskabet har ikke tidligere reageret på Klagers søn brug af bilen, som de utvivlsomt kender til, dels da Klagers familie har en indboforsikring hos Selskabet og dels da Klagers søn har haft kontakt med Selskabet, jf. ovenfor.

- Der må lægges vægt på, at der i skadesøjeblikket ikke var nogen fører af bilen, hvorfor denne situation ikke kan være den udløsende faktor for en diskussion om primære bruger/ejer.

- Det er selskabet der har bevisbyrden for, at der ved er opgivet urigtige forhold på tegningstidspunktet, hvilket ikke kan anses for løftet ved de udokumenterede og urigtige påstande."

Selskabet har i svarbrev af 6/10 2010 til nævnet anført:

"Bilen, der ikke er kommet til veje, har fabriksmonteret startspærre. Nøglerne er med transponder med fast kode. Klager har afleveret to sæt nøgler og har oplyst, at ingen nøgler var efterladt i bilen.

Ved gennemgang af 15 tidligere anmeldte skader, der dels drejer sig om færdselsuheld og dels om autohjælp kan det konstateres, at klagers søn har været hyppig bruger af bilen, og vores skadeinspektør har derfor haft kontakt med såvel klager som klagers søn med henblik på en afklaring af det rette ejer/bruger forhold.

Klager har forklaret, at det var hende, der havde parkeret bilen på parkeringspladsen som den sidste, inden bilen blev stjålet, men det var hendes søn der havde aftalt og godkendt erstatningen på bilen. Det var sønnen, der kørte i bilen til og fra arbejde, men klager havde også af og til kørt ham. Klagers søn arbejder … Klager havde ikke så meget forstand på biler, og hun brugte kun bilen lokalt i …

Sønnen havde brugt mange penge på bilen, som han havde lånt i banken og han havde bygget bilen om med indfarvet kølergrill osv. og havde foretaget flere reparationer. Han havde kun normalt anlæg i bilen.

Klager oplyste endvidere, at det var hende der havde købt bilen, men det var sønnen, der det sidste år havde betalt forsikring og vægtafgift.

Efterfølgende har vores skadeinspektør haft møde med klager og klagers søn,

Klagers søn bekræftede, at han det sidste år havde betalt forsikring og vægtafgift for bilen og at han havde brugt bilen til og fra sit arbejde i perioder, men ikke fast, da han ikke kan finde en parkeringsplads ved sit arbejde.

Han havde selv vedligeholdt bilen og havde skiftet forlygterne med Angel Eyes. Disse lygter købte klagers søn for et år siden på Internettet for 1800 kroner. Klagers søn monterede selv forlygterne samtidig med en indfarvet frontgrill.

Klagers søn oplyste at han havde brugt omkring 37 000 kroner på bilen til olieskift, luftmassemåler, kobling, komplet bærearmesæt foran. Alle reparationer har klagers søn selv lavet sammen med mekaniker venner. Der er også skiftet benzinpumpe, bremseklodser, skiver, udstødning, forrør, tændrør og et anlæg til 1500 kroner.

Omkring tidligere skader bekræftede klagers søn, at det var ham der var fører af bilen ved alle 5 skader samt ved de 9 henvendelser til autohjælpen.

På baggrund af ovennævnte gennemgang, er det vores opfattelse at klagers søn er den reelle ejer og bruger af bilen, og der er derfor ikke er betalt en præmie svarende til den reelle risiko.

Hvis bilen havde været indtegnet i klagers søns navn ville præmien kvartårligt have kostet 5.548 kr. mod klagers kvartårlige præmie på 2.144 kr. og klager er derfor alene berettiget til en erstatning pro rata jf. forsikringsaftalelovens § 7 jf. § 6 stk. 2.

Med udgangspunkt i bilens værdi med fradrag af selvrisiko har vi fastsat erstatningen som følger:

Bilens værdi 51.953 kr. x Betalt præmie 2.144 kr.
Den faktiske præmie 5.548 kr. = Erstatning kr. 20.077 kr.

Beløbet er udbetalt til panthaver med 16.800,90 og til klager med 3.276,10 kr."

Selskabets skrivelse har givet klageren anledning til i brev af 3/11 2010 at fremkomme med følgende bemærkninger:

"Vi har stadig ikke fået den fulde redegørelse fra skadeinspektøren. Da vi kan se af de vedlagte kendelser fra Ankenævnet, at der bliver lagt stor vægt på sådanne udsagn, ønsker vi disse redegørelser fremsendt.

I forhold til de vedlagte kendelser adskiller nærværende sag sig på markante punkter.

I forhold til den første kendelse, 71.005, er der tale om, at sønnen har betalt for det som taksator betegner som 'gejlet' udstyr, dvs. dæk, fælge og stereoanlæg. I nærværende sag, er der tale om en søn, der er 23 år, arbejder og bor hjemme uden at betale leje og derfor hjælper til den daglige husholdning ved fx at betale for reparationer på bilen. Disse reparationer relaterer sig ikke til 'gejl', men reelle reparationer af vedligeholdelsesmæssig karakter, herunder motorreparationer. Vores klient oplyser selv, at det muligvis er kulturelt begrundet, men at det for dem at se, er ganske normalt, at de familiemedlemmer med økonomisk råderum hjælper til i den fælles husholdning.

Derudover fremgår det af kendelsen, at ejeren har spurgt skadechefen om præmieforhold, ved at lade hans søn være primær bruger. Dette signalerer klare omgåelses- og proformahensigter, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag.

I den anden kendelse, 72.047, er der for det første tale om et uheld, hvor klagers søn var fører af bilen. Vi gør endnu engang opmærksom på, at der ikke var nogen fører i det tilfælde, der ligger til grund for nærværende sag, idet der er tale om et tyveri.

Derudover fremgår det af kendelsen at klager indrømmer, at den reelle bruger er dennes søn, og andre vidneudsagn bekræfter, at det reelle ejerforhold tilkom sønnen. Det er ikke tilfældet i nærværende sag. Tværtimod er der ikke andre udsagn, end en skadeinspektørs påstande, som vi ikke kan få forelagt, trods han optog samtalen med klagers søn på diktafon."

Selskabet har hertil i brev af 18/11 2010 til nævnet anført:

"Vores skadeinspektørs redegørelse er et internt arbejdsdokument, men de forhold vi har lagt vægt på fremgår af min skrivelse til Ankenævnet af 6. oktober 2010, og hvis Ankenævnet måtte ønske det, kan vi fremsende lydfilerne i sagen.

Klagers repræsentant fremhæver, at klagers søn, som kompensation for at bo huslejefrit hjemme, har betalt for bilens reparationer for på denne måde at hjælpe til med den fælles husholdning.

Jeg vil hertil bemærke, at vi bl.a. har lagt vægt på, at der ikke alene er tale om almindelig vedligeholdelse af bilen, idet klagers søn ifølge både klager og dennes søn bl.a. for egen regning har monteret Engel Eyes lygter og indfarvet kølergrill.

Endelig fremhæver klagers repræsentant, at der er tale om et tyveri af bilen og ikke et uheld, hvor klagers søn har været fører.

Konsekvensen af urigtige oplysninger ved forsikringens tegning, når der rejses krav mod selskabet, er den samme uanset om forsikringsbegivenheden er tyveri eller færdselsuheld, og jeg forstår derfor ikke bemærkningen om dette forhold."

Klagerens repræsentant har fortsat fastholdt opfordringen om fremlæggelse af lydfiler og interne arbejdsdokumenter og desuden i brev af 1/12 2010 anført:

"I forhold til den indfarvede kølergrill og de nye lygter, er det retshjælpens opfattelse, at der må være en bagatelgrænse for, hvornår en kosmetisk ændring af en bil overflytter risiko og brugerforhold på barnet i familien. Da ændringerne må vurderes som meget beskedne, dels henset til de ombygningsmuligheder der generelt findes og dels henset til de eksempler der har været tale om i ankenævnets praksis, kan de ikke være udslagsgivende for at statuere et nyt brugerforhold, som selskabet hævder.

Endelig skal retshjælpen uddybe anbringendet om, at vores klients søn ikke var fører af bilen på skadestidspunktet. Selskabet gør gældende, at det ikke er af betydning, da det er de øvrige forhold, der er afgørende for de forkerte oplysninger og dermed den nye præmieberegning."

Selskabet har herefter fremlagt lydfiler og endvidere i brev af 22/12 2010 gjort gældende:

"Med hensyn til den af retshjælpen benævnte bagatelgrænse skal jeg bemærke, at klagers søn ifølge egne oplysninger har betalt omkring 37.000 kr. på bilen i forbindelse med reparation og ombygning og vedligeholdelse. Bilen blev endvidere anskaffet i forbindelse med, at klagers søn fik kørekort.

Endelig kan jeg oplyse, at forsikringen dækker enhver der med forsikringstagerens accept benytter bilen, hvorfor flere skader med en anden fører end forsikringstageren ikke nødvendigvis behøver at betyde, at der er afgivet urigtige risikooplysninger, men det faktum, at klagers søn er fører ved de tidligere skader sammenholdt med sagens øvrige oplysninger som f.eks. økonomien gør, at vi finder det godtgjort, at klagers søn der afholder udgifterne til bilen og reelt er den, der har rådighed over bilen, også er den reelle ejer/bruger af bilen."

Cd-rom'en med lydfilerne er hørt af en jurist i sekretariatet.

Til slut har klagerens repræsentant i brev af 12/1 2011 anført:

> "Med hensyn til bemærkningen om, at klager købte bilen i forbindelse med klagers søn fik kørekort, er dette usandt og udokumenteret.
>
> Klager har haft bil siden 1974. Den 14/12 2005 skiftede klager sin Volvo 460 ud med den VW Passat, som denne sag drejer sig om. Klagers søn fik kørekort, da han blev 18 år den 14. januar 2005. Der har således altid været en bil tilknyttet familien, og der er ikke tale om at bilen blev erhvervet i forbindelse med klagers søns kørekort. Retshjælpen bemærker endvidere, at der for begge bilers vedkommende er tale om 'familiebiler' og ikke i øvrigt noget der indikerer, at den var tiltænkt klagers søn.
>
> I forhold til beløbet på 37.000 kr. der er brugt på vedligeholdelse mv. bemærker retshjælpen, at der skal sondres mellem udgifter i forbindelse med almindelig vedligeholdelse og udgifter af 'kosmetisk' karakter. Førstnævnte udgifter er ydet af vores klients søn, i kraft af, at han boede hjemme og bidrog til den daglige husholdning
>
> Det kan alene være udgifterne til det udstyr man ikke kan karakterisere som almindelig vedligeholdelse og dermed kun i klagers søns interesse. Det beløb drejer sig om udgifter til et sæt lygter og en indfarvet kølergrill, hvis beløb efter retshjælpens opfattelse er en bagatel, som ikke gør klagers søn til den primære bruger i nogen forstand.
>
> Endelig skal det bemærkes at udgifterne til vedligeholdelse dækker over flere år, hvorfor det ikke ligger ud over, hvad man normalt har af udgifter til vedligeholdelse af en brugt bil.
>
> Det er stadig retshjælpens opfattelse, at hverken tidligere skader eller sagens øvrige oplysninger kan føre til, at klagers søn er den reelle ejer/bruger af bilen."

De i sagen fremlagte fotos er forelagt nævnet.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagens akter, herunder de fremlagte lydfiler, finder nævnet at måtte lægge til grund, at klagerens søn var fast bruger af bilen, og at selskabet, såfremt dette havde været oplyst, ville have opkrævet en højere præmie.

Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet i medfør af forsikringsaftaleloven har reduceret erstatningen som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen